

QUMRAN'GO ESKU-IDAZKIAK

VI GORAPEN-ABESTIA

¹⁹Eskerrak emoten dautsudaz, Jauna,
illobitik onik atara nenduzulako.
Eta Abaddon'en sakonetatik ²⁰goi betikora salto
eragin eusten.

Ni bide-zidor zuzenetik noa [...] amaitu-eziña [...].
Nik ba-dakit itxaropen bat geratzen dana,

²¹buztiñetik eratu zenduan arentzat,
batzaldi betikora eltzeko.
Zeuk garbitu zenduan pekatu moltzoaren espiritu zi-
tala.

Zeuk jarri zenduan santuen gudaroztearen erreska-
dan.

²²Zeruko semeen batzaldiko alkartasunean sa-
rerrerazo zenduan.

Gizonari betiraun-zoria ezarri zeutsan,

²³jakintza-espirtuakaz,
arekaz batera zeure izena goratzeko,
zure egintzak begiratzean zeure arrigarriak azaltze-
ko.

²⁴Ni, buztin-ontzi au, nor naz?
Uretan oraatuta ba'nago,
zein da nire adorea?, zein nire indarra?

Ni, dongakeriaren erreñuan bizi nintzan au,

²⁵galduen zoria eroateko izentatuta nengoan au,
doillor-espirtu au,
atsekabe ta zoritxar aundi artean ez-ezagun niñoan
au.

Tentaldiak soillik urteten yatazan bidera.

²⁶Obi itzalak zabalduko dira —arrakalak la-
kioak lez—,
dongakeri-amuak izango dira atonduak,
galtze-sareak zabaldegi galantak artuko dabez uren
gaiñean.

²⁷Lezako dardai guztiak egaz urtengo dira.

Ez dabe euren jo-mugan utsik egingo.
Ilgarriro zaurituko dabe, itxaropenik itzi bagarik.

²⁸Epaiaren sokea galduen gaiñera jausiko da,
sumiñaren ondorenera bertan-beera itzitakoen gai-
ñera;

²⁹Belial diran guztientzat sumiñaldia eldu daite-
nean [jazoko da];

eriotz-oiñestunak itxi daitezanean, ezetara be egin
eziñik;

Belial'en ur-boladak urpideak urgoriaz aldatu da-
giezanean.

Suak iruntsi egingo dauz ur areitatik edan dagien
guztiak.

Arein aldamenean egon daitezcan zugatz guztiak on-
datuko dauz,

eze ta adartsu egonarren be.

³⁰Suak erre egingo dauz lurreko sakonak.
Aren zabalgunea, ikusi-ala urrun, eremua izango da.

³¹Mendien azpiak galdatu egingo dira,
arkatxen zusterak pikea lez zirinduko dira.

Su iruntzailleak itsas-aundiraiño doa.

³²Belial'en ur-boladak Abaddon'en amiltzen di-
ra, gaiñez egiteraiño.

Itsasoko sakonak orroka diardue;

aren olatuak galantak dira,
egundokoak, baiña odolezkoak.

³³Garrasika dago lurra munduaren gaiñera da-
torren ondamentiagaitik.

«Garaipena!», diño deadarka azpikariak.

Lurreko bizilagun guztiak burutik eginda dagoz,

³⁴alboraka dabiz ondapenaren erdian.

³⁵Jaungoikoak bere abots aaltsua joerazoten
dau.

Aren bizi toki santua gorabeeratu egiten da

Aren aintzaren tximist-isil dirdiratsuz.

Zeruetako gudarozteak bere abotsa jasoten dau.

Munduaren ondopeak dardaraka ta koloka dagoz.

³⁶Zeruko indartsuen guduak mundua zigorkadaz
astintzen dau,

eta betirauneko ondapena bete arte ez da zigorra
geldituko.

Alantxe izango da amaia.